

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Stephano Cantuariensi Archiepiscopo, S.R.E. Cardinali.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

adimplere. Quocirca universitatem vestram rogandam duximus & monendam, in remissionem vobis peccaminum injungentes quatinus pro ejus amore qui vobis animam donavit & corpus & bona omnia quæ habetis, immo etiam qui seipsum vobis donavit in pretium ut suo sanguine pretioso redimeret vos à diaboli potestate, aliquam portionem de proventibus vestris, saltem unius anni, juxta dispositionem venerabilis fratris nostri Regensis Episcopi & dilectorum filiorum Cisterciensis Abbatis & magistri Milonis Notarii nostri sedis apostolicæ Legatorum tam hilariter quàm liberaliter conferatis; ut per hæc & alia bona quæ Domino inspirante feceritis, ad æternæ beatitudinis præmia mereamini pervenire. Nos enim eisdem Legatis vices nostras in hoc duximus committendas, habituri ratum & gratum quicquid piè ac providè super eo duxerint statuendum. Datum Viterbij vi. Kal. Augusti, anno duodecimo.

*MAGISTRO MILONI
Notario nostro apostolicæ sedis Legato.*

*Epist. 89.
Mandatur ei
ut ceptum ne-
gotium peti-
quatur.*

Sollicitudinis tuæ studium, quod per operis evidentiam declaratur, tanto nobis prudentiam tuam reddit amplius cõmendatam quanto cælestis altitudo consilij circa commissum tibi negotium majora dinoscitur per tuum ministerium operata. Illi ergo qui pertingit à fine usque ad finem fortiter & disponit suaviter universa, quique cùm imperet ventis & mari, facit in turbatione tranquillum, quas valemus gratias referentes, discretionem tuam dignis super hoc laudibus commendamus. Licet autem reditus tuus utilis nobis esset & præsentia tua grata, quia tamen in ministerij tui cura multis te fore credimus non solum necessarium sed etiam fructuosum, devotioni tuæ præsentium auctoritate mandamus quatinus prudenter considerans quòd non qui cœperit, sed qui perseveraverit, salvus erit, & finis non pugna coronat, his quæ ad injunctum tibi spectant officium sollicitè ac solerter intendas, ad illum principaliter habens absque intermissione respectum qui pro sua causa, quam agis, diriget gressus tuos, reddetque tibi mercedis æternæ denarium pro labore, à nobis etiam, qui non sumus tuæ devotionis immemores, consolationis solatia percepturus. Datum Viterbij vi. Kal. Augusti, anno duodecimo.

*NOBILI VIRO R. COMITI
Tolosano.*

GAudemus in Domino & in potentia virtutis ipsius quòd licet contra te dudum fuerint multa suggesta quæ famam tuam videbantur multiformiter denigrare, tu tamen, ut eam omnino purgares, totum te nostris exposuisti mandatis, exhibens cautiones quantas & quales dilectus filius magister Milo Notarius noster apostolicæ sedis Legatus exegit; & sic qui multis fueras in scandalum, factus es pluribus in exemplum; ut circa te manus Domini videatur mirabiliter operata. Cùm ergo pro certo credamus quòd hoc tibi, non solum spiritaliter ad salutem, verum etiam temporaliter ad profectum debeat redundare, ut amodo inter fideles fructifices & abundes in pace catholica qui hæctenus inter perfidos dispegebas & consumebas in bellica clade, nobilitatem tuam rogandam duximus & monendam, per apostolica tibi scripta mandantes quatenus talem in omnibus te studeas exhibere quòd nos, qui tuum desideramus in Domino commodum & honorem, ad exhibendum tibi gratiam & favorem merito debeamus induci, pro certo confidens quòd indebitum tibi nolumus inferri gravamen. Datum Viterbij vi. Kal. Augusti, pontificatus nostri anno duodecimo.

*STEPHANO CANTVARIENSI
Archiepiscopo, S. R. E. Cardinali.*

Super negotio Lincolnienfis electi non solum discretionis spiritum, verum etiam discretionem spiritus te oportet habere, ne facilè credas omni spiritui, sed zelum habeas secundum scientiam, diligenter attendens quòd qui nimium emungit, elicit sanguinem, cùm tempus & tempus sit omni rei quæ sub cælo consistit. Vnde: Omnia bona in tempore suo. Tuis ergo consultationibus breviter respondemus quòd si Lincolnienfè Capitulum alias literas de assensu regio vel noluerit vel nequiverit impetrare, sufficiunt impetratæ, ne fortè sub specie consuetudinis approbatæ querere videaris utilitatem magis propriam quàm communem. Si autem electus canonicam purgationem obtulerit super iis de quibus probabiliter est suspectus vel publicè infamatus, purgationem ejus accusatore deficiente recipias, moderando ipsam cum quinta probabilius personarum ordinis sui manu. Quòd si nec inquisitionem subire nec purgationem exhibere voluerit

voluerit super iis de quibus, ut diximus, probabiliter est suspectus vel publice infamatus impediens promotionem ipsius secundum canonicas sanctiones, electionem ejus poteris de jure cassare. Ad hæc, si Lincolnenses Canonici præcepto tuo juxta formam mandati nostri parere noluerint, in eos tamquam inobedientes & contumaces canonicam poteris proferre censuram. Ceterum hæc omnia tibi noveris non tamquam delegato, sed quasi ordinario, esse rescripta. Datum Viterbij 14. Kal. Augusti, anno duodecimo.

ABBATI ET CONVENTUI
Farsensi.

Epist. 91.
Hortatus
et periturus
a bono.
Epist. 91.
Hortatus
et periturus
a bono.
CUM venerabilis frater noster Sabinensis Episcopus coram dilectis filiis nostris Rogerio tituli sanctæ Anastasiæ Presbytero & Pelagio sanctæ Lucie ad septa solis Diacono Cardinalibus, quos sibi & R. procuratori vestro concessimus auditores, Ecclesiam sancti Viti de Granica cum suis possessionibus & suis pertinentiis petisset, asserens eandem ad se tam in spiritualibus quam temporalibus pertinere, idem procurator, nondum ejusdem Episcopi intentione fundata, præproperè sic respondit, quòd etsi dicta Ecclesia dudum fuerit Ecclesiæ Sabinensis, eam tamen Episcopus non poterat vendicare, quam ex permutationis causa Farsensè monasterium obtinebat, ad hoc probandum quoddam exhibens instrumentum, in quo contineri prima facie videbatur quòd Theodo Episcopus cum suorum sacerdotum assensu prædictam Ecclesiam sancti Viti pro quibusdam Ecclesiis & rebus aliis in concambium vestro duxerat monasterio concedendam. Ad hæc autem Episcopus proposuit memoratus intentionem suam per responsionem hujusmodi esse fundatam. Cum enim pars vestra responderit se dictam Ecclesiam ex permutatione facta per Sabinensem Episcopum obtinere quam etiam publico nitebatur instrumento probare, confiteri per consequentiam videbatur se credere quòd Ecclesia supradicta tempore permutationis pertinuit ad Ecclesiam Sabinensem, cum permutatio inter contractus bonæ fidei computetur, nec cum alio quam cum domino vel cum eo qui habetur loco domini legitime valeat celebrari, adiciens quòd etsi confessioni hujusmodi stare vellet in quantum contra vos facere videbatur, instrumentum tamen hujusmodi contra se minime admittebat, quod nec tabellionis auctoritate nec subscriptione

stium dinoscitur esse fulcitur. Sed ad hoc pars vestra respondit quòd cum procurator id in modum exceptionis objecerit, non videbatur ex adversæ partis intentione fuisse confessus: quia juxta legitimas sanctiones qui exceptione utitur, non æstimatur de intentione adversarij, cum quo agitur, confiteri, adjuvens quòd etsi permutationis tempore cœnobium Farsensè crediderit dictam Ecclesiam sancti Viti ad Sabinensem Ecclesiam pertinere, procurator tamen prædictus ex certis causis seu verisimilibus conjecturis credulitatem suam postmodum potuit taliter informare ut nunc crederet eandem Ecclesiam ad Sabinensem Ecclesiam tunc temporis non spectasse. Porro memoratus Episcopus ad probandum quòd jamdicta Ecclesia ad se in temporalibus pertinebat, quosdam testes induxit, per quos nitebatur ostendere quòd tam dictam Ecclesiam quam molendina, terras, & alia bona ejus Sabinenses Episcopi diutius possederunt, de illis pro suæ voluntatis arbitrio liberè disponendo. Quiddam quoque testes ad probandam præscriptionem ex vestra fuerunt parte producti, per quorum aliquos vester procurator asseruit sufficienter ostensum quòd à nonaginta annis eandem Ecclesiam cum molendinis & aliis bonis ejus vestrum monasterium possederat in quiete. Sed ad hoc pars Episcopi respondebat quòd etsi quiddam testes de nonaginta annis deponere videantur, quia tamen de juris ordine tempora schismatum quæ temporibus bonæ memoriæ Innocentij & Alexandri Romanorum Pontificum intercessisse noscuntur, & de nostra indulgentia speciali Episcopo memorato concessa tempus Conradi quoddam Sabinensis Episcopi, cum propter ejus absentiam, qui pastorem curam gessit in Ecclesia Maguntinensi, & illorum incuriam quibus Sabinensis episcopatus diversis temporibus fuit cura commissa, ejusdem episcopatus jura neglecta fuerint, debeant de computatione subduci, cum eundem Episcopum in eo statu quoad defendenda Sabinensis episcopatus jura duxerimus reponendum quem habuit quando idem Conradus Sabinensis Ecclesiæ præfulatum accepit, residuum temporis proculdubio ad legitimæ præscriptionis limitem minime pertinebat. Super iis igitur & aliis propositis coram Cardinalibus supradictis deliberatione cum fratribus nostris habita, intelleximus supradictum Episcopum intentionem suam minime fundavisse per depositiones testium vel procura-

* Vide supra
lib. 11. capit.
84. 147.